

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

17

luty 2018

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Pierwsze czytanie przypomina dziś postać Salomona, do którego przemawia Bóg. Chce mu ofiarować dar i pyta, czego oczekuje. Salomon mógł prosić o bogactwo, zdrowie lub coś innego. Poprosił o „serce rozumne”. Bóg udzielił mu tej łaski. Była niezwykła. Wszyscy podziwiali mądrość Salomona. Wiemy jednak, że król nie zachował ofiarowanej mu mądrości do końca życia. Zaczął bowiem, pod wpływem cudzoziemskich żon i nałożnic, oddawać cześć obcym bogom. Początek był piękny. Pragnienia godne podziwu. Życie jednak to konieczność codziennych wyborów. Nawet mędrzec i intelektualny geniusz może popełniać podstawowy błąd życiowy i stać się głupcem. Na taką nazwę zasługuje, gdy zaczyna czcić bożki i gubi z oczu prawdę, że jest tylko jeden Bóg.

2. W pewien sposób wszyscy grzesznicy popełniają błąd Salomona. Otrzymali wielkie dary od Boga. W sakramencie chrztu stali się dziećmi Ojca niebieskiego, zjednoczeni z Jego Synem, Jezusem Chrystusem i napełnieni Duchem Świętym. Dary te zostały pomnożone, gdy przyjmowali inne sakramenty. Jednak popełniając grzech odeszli od Boga. Dokonali złego wyboru. Choć wiedzieli, że grzeszne myśli, słowa, czyny lub zaniedbania, nie podobają się Bogu, to jednak dali się uwieść pokusie i poszli za nią.

3. Wyjątkiem jest Maryja, Matka Jezusa. Jej Serce pozostało do końca niepokalane. Nigdy nie odeszła od Boga. Żadnemu bożkowi nie oddała pokłonu. Żadne dobro tego świata nie stało się dla niej na tyle ważne, aby go pragnąć, jeśli nie pragnie go dla Niej sam Bóg. Dziś, w pierwszą sobotę miesiąca, dziękujemy Jej za tę jednoznaczną postawę. Kościół czci Ją jako Stolicę Mądrości. Jej mądrość wyraziła się w wierności Bogu, a nie w pięknych przypowieściach. Ona też zachęca wszystkich grzeszników, aby powrócili do Boga i przy Nim pozostali. Mówi do nich jak Matka do dzieci. Właściwe przeżywanie pierwszych sobót, według Jej życzenia zaczyna się od sakramentu pokuty. Mówiliśmy już o tym, ale wracamy po raz kolejny do tej prawdy, gdyż dobra spowiedź i prawdziwe nawrócenie są trudne. Do tych bardzo wymagających warunków sakramentu pokuty należy zadośćuczynienie

za obrazę wszechmocnego Boga, którą sprawia każdy grzech człowieka. Pamiętajmy o tym.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W kolejną pierwszą sobotę miesiąca pragniemy dziękować dobremu Bogu za łaskę nawrócenia i spowiedzi świętej. Medytując nad tajemnicami różańca, prosimy przez wstawiennictwo Bożej Rodzicielki, o pomoc w podjęciu wynagrodzenia za grzechy, przez które obrażamy Boga.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Uwielbiamy Cię, Panie Jezu Chryste obecny wśród nas w Najświętszym Sakramencie. Gromadzimy się u Twoich stóp, wezwani przez Niepokalane Serce Maryi, w kolejną pierwszą sobotę miesiąca. Medytując nad tajemnicami różańca, rozważamy wezwanie naszej Matki do nawrócenia. Już w momencie ofiarowania Ciebie w świątyni, usłyszała prorocką zapowiedź o mieczu boleści, który przeszyje Jej Serce. Trwając w ukryciu w trakcie Twojej publicznej działalności, współcierpi z Tobą podczas bolesnej Męki i śmierci na krzyżu. Sama będąc bez winy, ofiarowuje swoje boleści Ojcu Niebieskiemu za zbawienie świata, stając się Współodkupicielką rodzaju ludzkiego.

Wciąż wsłuchujemy się w Jej słowa, w których wzywa nas do sakramentu pokuty. Ona wie, jak trudno nam całkowicie i do końca zerwać z grzechem i wiernie trwać przy Tobie. Wie również, że nie zawsze chcemy zadośćuczynić za popełnione grzechy, a przecież jest to jeden z warunków prawdziwego powrotu do Ciebie, Panie Jezu. Wzywamy więc Jej wstawiennictwa i prosimy Ją o łaskę głębszego zrozumienia potrzeby naprawienia zła, jakie popełniliśmy i o dar większej gorliwości w podejmowaniu tych działań. Trwamy przy Niej rozważając różańcowe tajemnice, w których poznajemy niezmierną miłość Boga i wielki grzech człowieka.

L1: W adhortacji *Reconciliatio et paenitentia* Jan Paweł II pisze: „Zadośćuczynienie jest końcowym aktem, który wieńczy sakramentalny znak Pokuty. (...) Jakie jest znaczenie tego zadośćuczynienia czy tej pokuty, którą się wypełnia? Z pewnością nie jest to cena, którą płaci się za odpuszczony grzech i za otrzymane przebaczenie: żadna ludzka cena nie może wyrównać tego, co się otrzymało, owocu przynajdroższej Krwi Chrystusowej”.

L2: Święty Papież uczy nas dalej, że: „Akty zadośćuczynienia (...) są znakiem osobistego zaangażowania, które chrześcijanin podejmuje w Sakramencie wobec Boga, aby rozpocząć nowe życie (dlatego zadośćuczynienie nie powinno sprowadzać się tylko do odmówienia pewnych modlitw, ale winno ono obejmować akty czci Bożej, uczynki miłości, miłosierdzia i wynagrodzenia)”. Akty zadośćuczynienia „zawierają przekonanie, że grzesznik, po otrzymaniu przebaczenia, jest zdolny do tego, by włączyć swe własne fizyczne i duchowe umartwienie, dobrowolne a przynajmniej przyjęte, w Mękę Chrystusa, który wysłużył mu przebaczenie”.

L1: Kontemplując życie Jezusa w różańcu, którego odmawianie może być jednym z aktów zadośćuczynienia, musimy pamiętać, że jak dalej poucza nas nasz święty rodak „także po rozgrzeszeniu pozostaje w duszy chrześcijanina pewien obszar mroku, będący skutkiem ran grzechowych, niedoskonałości skruchy, osłabienia władz duchowych, w których tkwi jeszcze pozostałe zakaźne ognisko grzechu, wciąż wymagające walki z nim poprzez umartwienie i pokutę”.

L2: W ciszy, wraz z Maryją, rozważajmy co Pan Jezus wycierpiał podczas swojej Męki i śmierci krzyżowej, pamiętając, że była to cena naszego zbawienia. Niech Niepokalana wyprasza nam Ducha Świętego, aby wzbudzał w naszych sercach wdzięczność, miłość i gorliwość w wynagradzaniu Bogu za obrazę, którą sprawia każdy grzech człowieka.

Adoracja i medytacja w ciszy.

Śpiew: *Hymn o miłości* lub inny.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić jedną część różańca. Wynagradzajmy Jej w tej modlitwie za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi.

P: Współcierpienie Maryi z Chrystusem przewyższa zasługi wszystkich innych ludzi, bo jako Niepokalanie Poczęta Matka Boga, przewyższa wszystkich godnością i świętością. Rozważając wraz z Nią tajemnice bolesne różańca, uczymy się coraz lepiej przeżywać sakrament pokuty i wynagradzać Bogu za obrazę, którą sprawiają grzechy człowieka.

Witaj Królowo. Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Modlitwa w Ogrórcu

P: Maryjo, Twój Syn udręczony cierpieniem, poci się krwawym potem podczas modlitwy w Ogrórcu. Przyjmujemy owoce Jego Męki, jeżeli przyznajemy się do popełnionych grzechów. Matko Bolesna, uproś nam Ducha mądrości, który przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i o sędzie.

L3: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Biczowanie

P: Maryjo, niewyobrażalny żal ścisnął Twoją duszę, gdy ujrzałaś umiłowanego Syna umęczonego biczowaniem. Przyjmujemy owoce Jego Męki, jeżeli szczerze żałujemy za popełnione grzechy. Matko Bolesna, uproś nam Ducha mądrości, który pozwoli wylewać łzy skruchy za popełnione winy.

L4: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Ukoronowanie cierniem

P: Maryjo, Najpiękniejszy z synów ludzkich stanął przed trybunałem Piłata oszepeczony koroną cierniową, z śladami razów na twarzy wymierzonych przez okrutnych żołnierzy. Przyjmujemy owoce Jego Męki, jeżeli podnosząc się z upadków, wracamy na drogę świętości. Matko Bolesna, uproś nam Ducha mądrości, który pozwoli wytrwać w mocnym postanowieniu poprawy.

L3: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Droga krzyżowa

P: Maryjo, towarzyszysz Chrystusowi, otulając Go kochającym wzrokiem, w ostatniej ziemskiej drodze, drodze krzyżowej prowadzącej na szczyt Golgoty. Przyjmujemy owoce Jego Męki, jeżeli szczerze wyznajemy w spowiedzi nasze winy. Matko Bolesna, uproś nam Ducha mądrości, który po uznaniu grzechu i szczerym żalu prowadzi nas do sakramentu pokuty.

L4: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Śmierć na krzyżu

P: Maryjo, stoisz pod krzyżem ukochanego Dziecka, z mieczem boleści w Niepokalanym Sercu, zjednoczona z Jego ofiarą, współodczuwasz ogrom cierpienia. Przyjmując owoce Chrystusowej Męki, pragniemy zadośćczynić za popełnione błędy. Matko Bolesna, uproś nam Ducha miłości, który wraz z Tobą pozwoli wynagradzać Bogu za grzechy nasze i całego świata.

L3: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

Opracowanie: Wspólnota Żywego Różańca Archidiecezji Krakowskiej. Redaktor: Ks. Stanisław
Szczepaniec. Adres redakcji: ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków; www.zr.diecezja.pl.
Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl